

JESMO LI EKOLOSKO SVJESNI?

joi, 27 octombrie 2011

{xtypo_quote}O ekologiji ujmemo svaki dan, na televiziji, radiju, internetskim stranicama, u asopisima, novinama. {/xtypo_quote}

Teme poput prekomjernog zagrijavanja, ozonske rupe, otapanje ledenjaka samo su neke od onih koje popunjavaju novinske stupce diljem svijeta. Na radnim sastancima predsjednika država esto se nalaze ekološke teme. Svijet se po eo ozbiljno brinuti o zalihama pitke vode, o zalihama nafte i plina itd.

Zašto? Jer se dugo vremena trošilo, trošilo, prekomjerno trošilo kao da je zemaljska kugla neiscrpan izvor svega. Uostalom dobro nam je poznato, pogotovo zimi, kada stalno prijeti poskupljenje plina, jer zemlje koje imaju zalihe strogo paze na potrošnju i time automatski raste cijena sirovina. O nafti ne mo ni govoriti. Ratovi se vode oko toga tko e se do epati tog dragocjenog prirodnog resursa, na temelju kojeg su se razvile razne industrijske grane. Nezamislivo je danas ne imati auto, koji naravno troši benzin. O tako, nao igled op im, no izuzetno bitnim temama emo uostalom govoriti u nekim drugim brojevima.

Pokazalo se da Zemlja ipak nije neiscrpan izvor prirodnih resursi koji se može iracionalno trošiti onda kada nam se priroda po ela osve ivati. Zadnje desetlje e skoro svake godine doga aju se prirodne katastrofe. Potresi zemlje, poplave, požari. No, prebacimo se s tih globalnih katastrofa koje poga aju razne države diljem svijeta, u naše krajeve.

Da li mi pazimo na naše rijeke, na naše izvore pitke vode, odnosno na bunare, ili na naše brijegove? O tome bi trebalo raspravljati. Zadnjih se je godina jako puno naših umati nekontroliranom sije om drve a, rijeke su nažalost postale, barem kada je kiša, poput kanalizacije kojom plove plasti ne boce i ostalo sme e. O izvorima pitke vode da i ne govorimo. Selo poput Lupaka dugo se godina bori s problemom pitke vode, koja je nestala nakon iskopanja rudnika. Zna se dogoditi ljeti da u mjestu ostanu samo dva bunara s pitkom vodom. Nekada su naši stari sadili stabla bagrena da zemlja ne bi klizila za vrijeme kiše, da brijegovi ne bi klizili i silazili u vrtove (gradine).

O ovim aspektima treba ozbiljno razmisliti. Odnosno trebamo biti svjesni da ono što smo naslijedili trebamo uvati da bi i budu i naraštaji imali ist zrak, drva za ogrjev i pitku vodu. Nama su naši stari to ostavili i hvala im na tome. No i mi moramo napraviti isto, odnosno brinuti i trošiti s mjerom.

Maria Lacchici

